

ΟΔΗΓΙΑ 93/76/ΕΟΚ ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ

της 13ης Σεπτεμβρίου 1993

για περιορισμό των εκπομπών διοξειδίου του άνθρακος με τη βελτίωση της ενεργειακής απόδοσης (SAVE)

ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ,

Έχοντας υπόψη:

τη συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Οικονομικής Κοινότητας, και ιδίως τα άρθρα 130 Ρ και 235,

την πρόταση της Επιτροπής⁽¹⁾,τη γνώμη του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου⁽²⁾,τη γνώμη της Οικονομικής και Κοινωνικής Επιτροπής⁽³⁾,

Εκτιμώντας:

ότι το Συμβούλιο, στις 16 Σεπτεμβρίου 1986, καθόρισε με ψήφισμά του νέους στόχους ενεργειακής κοινοτικής πολιτικής για το 1985 και σύγκλιση της πολιτικής των κρατών μελών⁽⁴⁾.

ότι το Συμβούλιο των υπουργών περιβάλλοντος και ενεργείας συμφώνησε στη σύνοδό του της 29ης Οκτωβρίου 1990, ότι η Κοινότητα και τα κράτη μέλη προτίθενται, αν και άλλες βασικές χώρες αναλάβουν παρόμοιες υποχρεώσεις και αναγνωριζόμενων των στόχων που έχουν θέσει μερικά κράτη μέλη ως προς τη σταθεροποίηση και μείωση των εκπομπών σε διάφορες ημερομηνίες, να λάβουν μέτρα σταθεροποίησης των συνολικών εκπομπών διοξειδίου μέχρι το 2000 στα επίπεδα του 1990 σε ολόκληρη την Κοινότητα· ότι συμφωνήθηκε επίσης ότι τα κράτη μέλη εκείνα που εκκινούν από σχετικά χαμηλά επίπεδα ενεργειακής κατανάλωσης και συνεπώς έχουν μικρές εκπομπές μετρούμενες κατά κεφαλήν ή με άλλη κατάλληλη μονάδα μέτρησης θα πρέπει να έχουν στόχους διοξειδίου ή/και στρατηγικές ανάλογες με την οικονομικοκοινωνική τους ανάπτυξη, βελτιώνοντας παράλληλα και την ενεργειακή αποτελεσματικότητα των οικονομιών τους·

ότι το Συμβούλιο, με την απόφαση 91/565/ΕΟΚ, θέσπισε το πρόγραμμα SAVE για την προώθηση της αποτελεσματικής χρήσης της ενέργειας στην Κοινότητα⁽⁵⁾.

ότι στο άρθρο 130 Π της συνθήκης προβλέπεται ότι η δράση της Κοινότητας σε θέματα περιβάλλοντος πρέπει να έχει ως στόχο, κυρίως, τη συνετή και ορθολογική χρησιμοποίηση των φυσικών πόρων· ότι, μεταξύ των φυσικών αυτών πόρων, τα πετρελαιοειδή, το φυσικό αέριο και τα στερεά καύσιμα αποτελούν τις βασικές πηγές ενέργειας αλλά και τις κύριες πηγές εκπομπών διοξειδίου του άνθρακος·

ότι, εφόσον η συνθήκη δεν προβλέπει άλλου αξουσίου για την έκδοση νομικών πράξεων όσον αφορά ενεργειακές πτυχές των προγραμμάτων της οδηγίας αυτής, θα πρέπει επίσης να γίνει προσφυγή στο άρθρο 235·

ότι ο τομέας της κατοικίας και ο τριτογενής τομέας απορροφούν περίπου το 40 % της τελικής ενεργειακής κατανάλωσης της Κοινότητας και συνεχώς διευρύνονται, πράγμα που θα διογκώσει την κατανάλωσή τους σε ενέργεια και κατά συνέπεια τις εκπομπές διοξειδίου του άνθρακος·

ότι η παρούσα οδηγία στοχεύει να διατηρήσει την ποιότητα του περιβάλλοντος και να εξασφαλίσει συνετή και ορθολογική χρήση των φυσικών πόρων, ζητήματα που δεν είναι αποκλειστικώς κοινοτικής αρμοδιότητας·

ότι είναι αναγκαία μια συλλογική προσπάθεια όλων των κρατών μελών με λήψη μέτρων σε κοινοτικό επίπεδο, προκειμένου να μειωθούν οι εκπομπές διοξειδίου του άνθρακος και να προωθηθεί η ορθολογική χρήση της ενέργειας·

ότι, σύμφωνα με την αρχή της επικουρικότητας, τα μέτρα πρέπει να προσδιορίζονται εκ μέρους των κρατών μελών, με βάση τις δυνητικές βελτιώσεις της ενεργειακής απόδοσης, της σχέσης κόστους/αποτελεσματικότητας, της τεχνικής σκοπιμότητας και των περιβαλλοντικών επιπτώσεων·

ότι, με την αντικειμενική πληροφόρηση σε ό,τι αφορά τα ενεργειακά χαρακτηριστικά των κτιρίων, η ενεργειακή πιστοποίηση θα συμβάλλει στη μεγαλύτερη διαφάνεια της αγοράς ακινήτων και στην ενθάρρυνση των επενδύσεων για την εξοικονόμηση ενέργειας·

ότι ο καταλογισμός, στους ενοίκους των κτιρίων, των δαπανών θέρμανσης, κλιματισμού και θερμού ύδατος, εφόσον γίνεται κατά τον προσηκόντα τρόπο με βάση την πραγματική κατανάλωση, θα συμβάλει στην εξοικονόμηση ενέργειας στον τομέα της κατοικίας· ότι ευκαίω είναι οι ένοικοι να μπορούν να ρυθμίζουν οι ίδιοι την δική τους κατανάλωση θερμότητας, ψυχρού και θερμού ύδατος· ότι οι συστάσεις και τα ψηφίσματα που εξέδωσε το Συμβούλιο στους τομείς της τιμολόγησης των δαπανών θέρμανσης και θερμού ύδατος⁽⁶⁾, έχουν τεθεί σε εφαρμογή μόνο σε δύο κράτη μέλη, και ότι σήμερα σημαντικό μέρος των δαπανών θέρμανσης, κλιματισμού και θερμού ύδατος τιμολογείται ακόμα με βάση άλλους παράγοντες και όχι την κατανάλωση ενέργειας·

(¹) ΕΕ αριθ. C 179 της 16. 7. 1992, σ. 8.

(²) ΕΕ αριθ. C 176 της 28. 6. 1993.

(³) ΕΕ αριθ. C 19 της 25. 1. 1993, σ. 134.

(⁴) ΕΕ αριθ. C 241 της 25. 9. 1986, σ. 1.

(⁵) ΕΕ αριθ. L 307 της 8. 11. 1991, σ. 34.

(⁶) Σύσταση 76/493/ΕΟΚ (ΕΕ αριθ. L 140 της 28. 5. 1976, σ. 12).
Σύσταση 77/712/ΕΟΚ (ΕΕ αριθ. L 295 της 18. 11. 1977 σ. 1).
Ψήφισμα της 9. 6. 1980 (ΕΕ αριθ. C 149 της 18. 6. 1980, σ. 3).
Ψήφισμα της 15. 1. 1985 (ΕΕ αριθ. C 20 της 22. 1. 1985, σ. 1).

ότι επιβάλλεται να προωθηθεί, στο δημόσιο τομέα, η πραγματοποίηση επενδύσεων στην εξοικονόμηση ενέργειας με νέους τρόπους οικονομικής στήριξης, και ότι, με την προοπτική αυτή, είναι σκόπιμο τα κράτη μέλη να επιτρέπουν και να αξιοποιούν κατά τον καλύτερο τρόπο τις δυνατότητες που προσφέρει η τεχνική της χρηματοδότησης εκ μέρους τρίτων.

ότι τα κτίρια θα επηρεάσουν την μακροπρόθεσμη ενεργειακή κατανάλωση και ότι, επομένως, επιβάλλεται στα νέα κτίρια να γίνεται ικανοποιητική θερμομόνωση, προσαρμοσμένη στις τοπικές κλιματικές συνθήκες· ότι αυτό ισχύει και για τα κτίρια του δημοσίου, που θα πρέπει να δίνει το παράδειγμα για την συνεκτίμηση περιβαλλοντικών και ενεργειακών παραγόντων.

ότι η περιοδική συντήρηση των λεβήτων συμβάλλει στη διατήρηση της ορθής τους ρύθμισης σύμφωνα με τις προδιαγραφές του προϊόντος και, κατά τον τρόπο αυτό, στη βελτιστοποίηση της απόδοσης από περιβαλλοντική και ενεργειακή άποψη.

ότι ο βιομηχανικός τομέας είναι, εν γένει, πρόθυμος να κάνει αποτελεσματικότερη χρησιμοποίηση της ενέργειας προκειμένου να ανταποκριθεί στους οικονομικούς στόχους που επιδιώκει· ότι θα πρέπει να προωγηθούν οι ενεργειακές επιθεωρήσεις, ιδίως σε πολύ ενεργειοβόρες επιχειρήσεις προκειμένου να επιτευχθούν αξιόλογες βελτιώσεις ενεργειακής απόδοσης στον τομέα αυτό.

ότι η βελτίωση της ενεργειακής απόδοσης σε όλες τις περιοχές της Κοινότητας θα ενισχύσει την οικονομική και κοινωνική συνοχή στην Κοινότητα, όπως προβλέπει το άρθρο 130 Α της συνθήκης,

ΕΞΕΔΩΣΕ ΤΗΝ ΠΑΡΟΥΣΑ ΟΔΗΓΙΑ:

Άρθρο 1

Η παρούσα οδηγία αποσκοπεί στην επίτευξη, εκ μέρους των κρατών μελών, του στόχου του περιορισμού των εκπομπών διοξειδίου του άνθρακος χάρη στη βελτίωση της ενεργειακής απόδοσης με την εκπόνηση και την υλοποίηση προγραμμάτων στους ακόλουθους τομείς:

- ενεργειακή πιστοποίηση των κτιρίων,
- τιμολόγηση των δαπανών θέρμανσης, κλιματισμού και θερμού ύδατος με βάση την πραγματική κατανάλωση,
- χρηματοδότηση εκ μέρους τρίτων των επενδύσεων για βελτίωση της ενεργειακής απόδοσης στο δημόσιο τομέα,
- θερμομόνωση των νέων κτιρίων,
- περιοδική επιθεώρηση των λεβήτων,
- ενεργειακές επιθεωρήσεις των πολύ ενεργειοβόρων επιχειρήσεων.

Τα προγράμματα μπορούν να περιλαμβάνουν νομοθετικές και κανονιστικές ρυθμίσεις, οικονομικά και διοικητικά μέσα, ενημερωτικές, εκπαιδευτικές και εκούσιες συμφωνίες με αντικειμενικώς εκτιμήσιμα αποτελέσματα.

Άρθρο 2

Τα κράτη μέλη καταρτίζουν και εφαρμόζουν προγράμματα σχετικά με την ενεργειακή πιστοποίηση των κτιρίων που συνίσταται στην περιγραφή των ενεργειακών χαρακτηριστικών και επιτρέπει να ενημερώνονται οι υποψήφιοι χρήστες ενός κτιρίου για την ενεργειακή του απόδοση.

Η πιστοποίηση μπορεί να περιλαμβάνει επιλογές για τη βελτίωση των ενεργειακών χαρακτηριστικών.

Άρθρο 3

Τα κράτη μέλη καταρτίζουν και εφαρμόζουν προγράμματα σχετικά με την τιμολόγηση των δαπανών θέρμανσης, κλιματισμού και θερμού ύδατος κατά τον προσήκοντα τρόπο, με βάση την πραγματική κατανάλωση. Τα προγράμματα αυτά επιτρέπουν να κατανέμονται άμεσα στους χρήστες ενός κτιρίου ή ενός μέρους κτιρίου οι δαπάνες για τις υπηρεσίες αυτές με βάση την κατανάλωση θερμότητας, ψυχρού και θερμού ύδατος η οποία αντιστοιχεί σε κάθε ένοικο. Αυτό ισχύει για κτίρια ή μέρη κτιρίων με κοινόχρηστες εγκαταστάσεις θέρμανσης, κλιματισμού ή παροχής θερμού ύδατος. Οι ένοικοι αυτού του είδους κτιρίων θα πρέπει να μπορούν να ρυθμίζουν οι ίδιοι τη δική τους κατανάλωση θερμότητας, ψυχρού και θερμού ύδατος.

Άρθρο 4

Τα κράτη μέλη καταρτίζουν και θέτουν σε εφαρμογή προγράμματα που θα επιτρέψουν την εκ μέρους τρίτων χρηματοδότηση επενδύσεων στον τομέα της ενεργειακής απόδοσης στο δημόσιο τομέα.

Για τους σκοπούς της παρούσας οδηγίας, νοείται ως «εκ μέρους τρίτων χρηματοδότηση» η συνολική παροχή υπηρεσιών επιθεώρησης, εγκατάστασης, λειτουργίας, συντήρησης και χρηματοδότησης μιας επένδυσης ενεργειακής απόδοσης, σύμφωνα με τις διαδικασίες που εξαρτούν την, εν όλω ή εν μέρει, ανάκτηση του κόστους των υπηρεσιών αυτών μέσω της επιτυγχανόμενης εξοικονόμησης ενέργειας.

Άρθρο 5

Τα κράτη μέλη καταρτίζουν και εφαρμόζουν προγράμματα για την αποτελεσματική θερμομόνωση των νέων κτιρίων, με μακροπρόθεσμες προοπτικές, σύμφωνα με πρότυπα που καθορίζουν λαμβάνοντας υπόψη τις κλιματικές συνθήκες ή περιοχές καθώς και τη χρήση για την οποία προορίζεται το συγκεκριμένο κτίριο.

Άρθρο 6

Τα κράτη μέλη καταρτίζουν και εφαρμόζουν προγράμματα σχετικά με την περιοδική επιθεώρηση των εγκαταστάσεων θέρμανσης ονομαστικής ισχύος μεγαλύτερης των 15 kW με σκοπό τη βελτίωση των συνθηκών λειτουργίας από άποψη κατανάλωσης ενέργειας και τον περιορισμό των εκπομπών διοξειδίου του άνθρακος.

Άρθρο 7

Τα κράτη μέλη καταρτίζουν και εφαρμόζουν προγράμματα σχετικά με την περιοδική διενέργεια ενεργειακών επιθεωρήσεων πολύ ενεργειοδόρων βιομηχανικών επιχειρήσεων, ώστε να βελτιωθεί η ενεργειακή τους απόδοση και να περιοριστούν οι εκπομπές διοξειδίου του άνθρακος. Ανάλογα μέτρα μπορούν να ληφθούν και για άλλες ενεργειοδότες επιχειρήσεις.

Άρθρο 8

Τα κράτη μέλη καθορίζουν την εμβέλεια των προγραμμάτων που αναφέρονται στα άρθρα 1 έως 7 με βάση τις δυνητικές βελτιώσεις της ενεργειακής απόδοσης, της σχέσης κόστους/αποτελεσματικότητας, της τεχνικής σκοπιμότητας και των περιβαλλοντικών επιπτώσεων.

Άρθρο 9

Τα κράτη μέλη υποβάλλουν ανά διετία στην Επιτροπή έκθεση σχετικά με τα αποτελέσματα των μέτρων που έχουν λάβει για την εφαρμογή των προγραμμάτων της παρούσας οδηγίας, και ενημερώνουν την Επιτροπή για την επίλεχθείσα δέσμη μέτρων. Επιπλέον, ύστερα από σχετική αίτηση, τα κράτη μέλη αιτιολογούν στην Επιτροπή το περιεχόμενο των προγραμμάτων, λαμβάνοντας υπόψη το άρθρο 8.

Η Επιτροπή επικουρείται στην εξέταση των εκθέσεων των κρατών μελών από τη συμβουλευτική επιτροπή που αναφέρεται στην απόφαση 91/565/ΕΟΚ με τη διαδικασία του άρθρου 6 της προαναφερόμενης απόφασης.

Άρθρο 10

1. Τα κράτη μέλη θέτουν σε ισχύ τις νομοθετικές και κανονιστικές διατάξεις ή/και άλλα μέτρα που αναφέρονται στο άρθρο 1 τα οποία είναι αναγκαία προκειμένου να συμμορφωθούν προς την παρούσα οδηγία το συντομότερο, και το αργότερο έως τις 31 Δεκεμβρίου 1994. Τα κράτη μέλη απαιτείται να θεσπίσουν όλες τις διατάξεις που είναι αναγκαίες για να εκπληρώσουν τους στόχους της οδηγίας αυτής.

Οι νομοθετικές ή κανονιστικές αυτές διατάξεις, όταν θεσπίζονται από τα κράτη μέλη, αναφέρονται στην παρούσα οδηγία ή συνοδεύονται από παρόμοια αναφορά κατά την επίσημη δημοσίευσή τους. Οι λεπτομερείς διατάξεις για την αναφορά αυτή καθορίζονται από τα κράτη μέλη. Αυτό ισχύει κατ' αναλογία και όταν τα προγράμματα υλοποιούνται με άλλο τρόπο.

2. Τα κράτη μέλη ανακοινώνουν στην Επιτροπή τις διατάξεις εθνικού δικαίου ή/και άλλα μέτρα, όπως αναφέρεται στο άρθρο 1, που θεσπίζουν στον τομέα ο οποίος διέπεται από την παρούσα οδηγία.

Άρθρο 11

Η παρούσα οδηγία απευθύνεται στα κράτη μέλη.

Βρυξέλλες, 13 Σεπτεμβρίου 1993.

Για το Συμβούλιο

Ο Πρόεδρος

Ph. MAYSTADT